

MgA. Magdalena Nováčková, *Fenomén osobní spirituality hudebního interpreta ve vztahu k jeho výkonu a sebe prezentaci*, disertační práce, Akademie múzických umění v Praze, Hudební a taneční fakulta, Praha 2020, 200 stran, četné grafy, ilustrativní fotografie, přehledy.

stanovisko školitele

V úvodu svého vyjádření školitele, bych chtěl poděkovat Akademii múzických umění v Praze a zvláště její katedře hudební produkce za to, že před časem převzala doktorandku MgA. Magdalenu Nováčkovou do svého doktorského programu a umožnila ji práci dokončit. Svoje doktorské studium totiž zahájila Magdalena Nováčková na sesterské škole v Bratislavě, kde i pedagogicky působila. Vzhledem k tomu, že ji její nová časově i obsahově náročná práce na MHF Pražské jaro neumožňovala nadále dojíždět na VŠMU do Bratislavy a pokračovat ve výuce i ve svém vlastním doktorském studiu, bylo třeba převést její studijní program na jinou vysokou školu v České republice a to nejlépe v Praze. Zcela logicky se nabízela pražská HAMU vzhledem k podobné struktuře vyučovaných předmětů a i v souvislosti s programovou blízkostí podobně koncipovaných kateder hudební produkce. Nicméně vstřícnost HAMU, s jakou doktorandku převzala, je třeba ocenit a to zvláště proto, že téma, které si Magdalena Nováčková zvolila, je v nedlouhé tradici doktorských prací na školách, kde se vyučuje hudební produkce a předměty příbuzné, poněkud nezvyklé a netradiční. Zabývat se osobní spiritualitou hudebního interpreta v dnešní době je totiž téma odvážné a zároveň i riskantní a to z několika důvodů. Na prvním místě chybí v naší muzikologické literatuře jakákoliv tradice uvažování a publikování o tématech podobných či nějak blízkých. Autorka proto musela hledat způsob, jak zvolené téma uchopit a jakou zvolit metodologii jeho zpracování. Podobně odvážné je v Čechách se dotazovat hudebních interpretů a lidí, kteří působí v oblasti vážné hudby, na jejich osobní život a názorové postoje. Mám na mysli v souvislosti s prací založenou vědecky či badatelsky. Možná by téma bylo dobově srozumitelnější, kdyby se zabývalo třeba tematikou genderovou či sexuální orientací dotazované společenské skupiny. Spiritualita, její potřeba a způsoby, jakými vstupuje do interpretačního výkonu či managerské práce, působí dnes možná trochu staromódně. Je to ale pouze proto, že ji současná doba upozadila a překryla právě těmi výše zmíněnými módními žurnalistickými tématy. Spiritualita totiž k hudbě od nepaměti neodlučitelně patří, je svým způsobem i v jejím základu a proto otázky spjaté s jejím naplňováním skrze instrumentální hru či zpěv jsou zcela legitimní a nadčasové.

Magdalena Nováčková pracovala na textu své disertační práce průběžně a často zápasila s nejistotami a někdy i s nepochopením. Jsme přece jen země převážně ateistická a to je i podstata dalšího důvodu, proč bylo téma odvážné. Většinová společnost téma spirituality

vlastně nechápe a ti, kteří ji vnímají jakou součást svého života, ji nijak nedávají na odiv a spíše ji tají. Součástí základního pracovního výkonu doktorandky proto bylo získat dostatečné množství relevantních výpovědí a informací, které by bylo možné zpracovat do souvislého a argumentačně přesvědčivého textu. Zvolila cestu rozhovorů, kterým předcházely opakované diskuse a hledání pochopení tématu. Rozhovory, které jsou publikovány v textu dizertační práce, považují za velmi cenný sociologický a muzikologický materiál s velkou historickou hodnotou. Sledoval jsem jako školitel, jak si doktorandka hledala cestu ke každému z dotazovaných a jak modifikovala způsob volby otázek a ladění diskuse. Oceňoval jsem její trpělivost a vytrvalost, protože ne u každého osloveného našla hned pochopení a souznění. Uvědomil jsem si při řešení metodologie předložené práce, že i když v jejím základu stojí hudební a obecná sociologie, přece jen je to téma, které se nedá vyřešit či naplnit kupříkladu tradičním způsobem sociologického dotazníku. Ukázalo se to zcela zřejmě i na autorčině pokusu o sondu do jednoho z českých orchestrů. Ten výsledný nezdar totiž považuji spíše za úspěch či cennou výpověď o současném stavu intelektuálního, emočního a světonázorového zázemí našich kolektivních hudebních těles a výsledný materiál za cenný podklad i k dalším, podobně koncipovaným úvahám.

Jako školiteli mi samozřejmě nepřísluší práci jednoznačně hodnotit, nicméně věřím, že bude oponenty příznivě přijata a že komise ji vstřícně posoudí. Věřím totiž, že předložená práce Magdaleny Nováčkové je i určitou výzvou k posunu témat diplomních a disertačních témat v oboru hudební produkce a dramaturgie ve prospěch právě těch sociologicky a historicky koncipovaných.

V Praze 15. 5. 2020

prof. PhDr. Petr Daněk, PhD.
Severozápadní V/477/20
141 00 Praha 4
petr.danek@volny.cz